

אשרי הוא שמעלה את האמונה של הקדוש ברוך הוא, שהיא שכירתו הפלולה מעשר אמירות, במחשבה אחת, ברצון אחד בלי ערבוּבִיָּה כָּלָל, שְׁכָל ספירה וספירה נטועה בו, והיא הגן שְׁכָל הספירות בה, הן אחד, וְכָל אחד עושה בה פרי למינו, היא מין שְׁכָל אחד ואחד לא מוציא ממנה ורעים החוצה, כִּף צריך אדם שלא יוציא זרע מחוץ לבת זוגו, שהיא המין שלו והיחוד שלו, ובאותו זמן שצריך אדם ליחד את הקדוש ברוך הוא עם שכירתו, צריך להפשיט ממנו כל המחשבות שהן קלפות, שנאמר בהן רבות מחשבות בלב איש, ולהעלות את השכינה במחשבה אחת. זהו שכתוב ועצת יהו"ה היא תקום, כמו שאדם שמתיחד עם בת זוגו ומתפשט מלבושיו להיות עמה אחד, זהו שכתוב והיו לבשר אחד, כִּף צריך להפשיט ממנו כל המחשבות האחרות בזמן שמתיחד את הקדוש ברוך הוא בכל יום פעמים שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד.

תקון ששים ושבעה

בראשית ברא אלהים, זה מטטרו"ן, שברא אותו הקדוש ברוך הוא קדמון וראשית לכל צבא השמים שלמטה, וזהו אדם הקטן, שהקדוש ברוך הוא עשה אותו בדמות וציור של מעלה בלי ערבוּבִיָּה, ועליו נאמר תוצא הארץ נפש חיה למינה, והוא עץ פרי עשה פרי למינו, כמו שלמעלה. אוי למי שעושה ערבוּבִיָּה למעלה ולמטה, שזהו אילן של ערבוּבִיָּה, ערבוּבִיָּה מעץ המות, בגלל זה נקרא מטה, שמתהפך לנחש להלקות בו את

זבאה איהו מאן דסליק אמונה דקודשא בריך הוא דאיהי שכנתיה כלילא מעשר אמירן, במחשבתא חדא ברעותא חדא בלא ערבוּבִיָּה כָּלָל, דכל ספירה וספירה נטועה ביה, ואיהי גן דכלהו ספירן בה אינון חד, וכל חד עביד בה פרי למינו, איהי מין דכל חד וחד לא נפיק מניה זרעין לבר, הכי צריך בר נש דלא אפיק זרעא לבר מבת זוגיה, דאיהי מין דיליה יחודא דיליה, ובבהווא זמנא דצריך בר נש ליחדא לקודשא בריך הוא בשכנתיה, צריך להפשיט מניה כל מחשבין דאינון קליפין, דאתמר בהון (משלי יט כא) רבות מחשבות בלב איש, ולסלקא שכנתיה לגביה במחשבתא חדא, הדא הוא דכתיב (שם) ועצת יהו"ה היא תקום, פגוונא דבר נש דמתיחד בבת זוגיה, ואתפשט מלבושו למהוי עמה חד, הדא הוא דכתיב (בראשית ב כא) והיו לבשר אחד, הכי צריך לאפשטא מניה כל מחשבין אחרנין, בזמנא דמיחד לקודשא בריך הוא בכל יומא תרין זמנין, שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד. (דף צח ע"א).

תקונא שתין ושבע

בראשית ברא אלהים דא מטטרו"ן, דברא ליה קודשא בריך הוא קדמון וראשית לכל צבא השמים דלתתא, ודא איהו אדם הקטן, דקודשא בריך הוא עבד ליה בדיוקנא וציורא דלעילא בלא ערבוּבִיָּה, ועליה אתמר (בראשית א כד) תוצא הארץ נפש חיה למינה, ואיהו עץ פרי עשה פרי למינו (שם יא ט). פגוונא דלעילא וי מאן דעביד ערבוּבִיָּה לעילא ולתתא, דהאי אילנא דערבוּבִיָּה ערבוּבִיָּה מאילנא דמותא, בגין דא אתקרי מטה, דאתהפך לנחש לאלקאה ביה לחיבא,